

Forskningsplan for Stiftelsen Norsk Folkemuseum, 2023-2026

Sven Ahrens, Bård Frydenlund, Audun Kjus, Elisabeth Koren, Siv Ringdal

Innledning

Stiftelsen Norsk Folkemuseum (SNF) omfatter Norsk Folkemuseum, Bogstad gård, Eidsvoll 1814, Bygdø Kongsgård, Ibsenmuseet og Norsk Maritimt Museum, og er landets største kulturhistoriske museum. SNF er et av fire museer under Kulturdepartementet som er godkjent som forskningsinstitusjon av Norges Forskningsråd.

Forskningsplanen bygger på tidligere forskningsplaner for Norsk Folkemuseum 2006-2014, for Norsk Maritimt Museum 2014-2018, Stiftelsen Norsk Folkemuseum 2018-2020 og en forskningspolitikk skrevet i 2021 og vedtatt i SNFs styre i 2022. Planen legger vekt på forskningen som en kollektiv oppgave utført i fellesskap av personale med forskningskompetanse. Planen omfatter forskningsinfrastruktur, samhandling med andre deler av virksomheten og forskningens plass i organisasjonen. Den gjelder fra 2023 til 2026.

Forskningen ved SNF er en del av vårt samfunnsoppdrag. Den skal styrke kunnskapsutviklingen i det norske samfunnet på museets fagområder og være et virkemiddel for å nå museets strategiske mål: kunnskap, mangfold og bærekraft.

SNFs strategi 2022-2026 nevner forskning og kunnskapsutvikling som en av våre kjerneoppgaver. SNF skal «være et ledende forskningsmiljø innen museets fagområder og styrke kunnskapen om våre samlinger». SNFs kunnskapsbehov er hovedsakelig knyttet til forvaltningen og formidlingen av våre kulturhistoriske og arkeologiske kulturmiljøer og samlinger. For begge disse forvaltningsoppgavene er forskning en uunnværlig forutsetning slik det beskrives i Stortingsmeldingene 16 og 23:

Meld. St. 16 (2019–2020) Nye mål i kulturmiljøpolitikken — Engasjement, bærekraft og mangfold, 89:

«Klima- og miljøforvaltningen skal være kunnskapsbasert. Kulturmiljø er primærkilder til kunnskap om fortiden. For forhistorisk tid og middelalderen er den materielle kulturarven ofte eneste kilde til kunnskap om menneskers liv og livsvilkår. Fagutvikling og forskning er nødvendig for at kulturmiljøfeltet kan utvikles, relateres til viktige samfunnsutviklingstrekk og bidra til bærekraftig

utvikling. Kulturmiljøforskningen er en integrert del av den helhetlige klima- og miljøforskningen og utvikles sammen med denne.»

Meld. St. 23 (2020–2021) Musea i samfunnet - Tillit, ting og tid, side 45:

«Forskning er ein del av musea si kjerneverksemd. Kulturdepartementet legg til grunn at alle musea med driftstilskot frå departementet legg til rette for, og sjølve utfører, forskning....

Kulturdepartementet meiner det er heilt sentralt at det vert forska på fagområda og dei store samlingane av kunst, og kultur- og naturhistorisk materiale som musea forvaltar. I dette arbeidet må musea verka innanfor ein større vitskapleg kontekst og leggja vitskaplege ideal til grunn for innsamling, tilgjengeleggjing og bearbeiding av empiri og kjeldemateriale.»

SNF har siden 2021 arbeidet med å iverksette tiltak anbefalt i rapporten «Vilje til forskning - museumsforskning i Norge i det 21. århundre», side 9. I denne tidsperioden har forskerne blitt organisert i en fellesavdeling for forskning og kunnskapsforvaltning med egen direktør, heretter kalt forskningsdirektør. Ledergruppen er utvidet med to avdelingsledere med doktorgrad og antall forskere med førstestillingskompetanse har økt med to. I årene fremover skal vi fortsette arbeidet med å innfri de øvrige anbefalingene i rapporten, som beskrevet i forskningsplanen og i våre grunnleggende forskningspolitiske mål for kommende planperiode (i slutten av teksten).

Hva er forskning?

Forskning er et kreativt og systematisk arbeid for å komme fram til ny kunnskap, sette den inn i empiriske og/eller teoretiske sammenhenger og skape forskningsresultater som publiseres i vitenskapelig form. Vitenskapelig publisering er primærmetoden for publisering av forskningsresultater, som offentlig dokumenterer kildebruk og metoder på måter som gjør resultatene etterprøvbare.

En ansatt gjennomfører forskning når hun/han utfører arbeid som inngår i en målrettet prosess som skal ende opp i et forskningsresultat. Forskning ved museet må følge de alminnelige frie forskningsprinsippene for kritisk og etisk forsvarlig forskning. Valg av problemstilling beror både på forskerens spesialkompetanse, forskningsfronten på feltet og institusjonens kunnskapsbehov og strategiske mål. Begrepet *forsker* brukes i planen for alle ansatte som utfører forskning, uavhengig av akademisk grad eller stillingstittel.

Forskning ved SNF

Museumsforskning trenger ikke en særskilt definisjon (Vilje til forskning, side 14). Likevel har museene muligheten til å gi forskningen og forskningsformidlingen en særegen karakter. Det som kjennetegner museene som forskningsinstitusjoner, er kombinasjonen av unike samlinger og mangfoldige kunnskapspraksiser der forskningen og forvaltningen av samlingene gjensidig understøtter hverandre. Nærværet av arkiv, gjenstander og forvaltning, den direkte kunnskapsutvekslingen med publikum, arbeid med immateriell kulturarv og med utstillinger gjør museene til særegne miljøer for kunnskapsutvikling. Enkelte av våre forskere har også særskilt ansvar for spesifikke deler av museets samlinger og kulturmiljøer. Det er av stor betydning at museet tar i bruk dette unike kunnskapsgrunnlaget til å gjennomføre forskning av høy kvalitet. Dette skal også framheves når museet presenterer seg for forskere, samarbeidspartnere og brukere som et attraktivt, alternativt forskningsmiljø til UH-sektoren.

Vi skal sørge for at innsamling, forvaltning, forskning og formidling henger sammen som en verdikjede. Målet for SNFs forskningsadministrasjon er å ivareta og styrke forskningens rolle i denne verdikjeden. Forskningen i SNF skal være nyskapende, kreativ og noen ganger bidra til overraskende, kanskje til og med provoserende kunnskap. Samlingsforvaltningen og formidlingen skal være forskningsbasert. Samtidig skal store formidlings- og forvaltningsprosjekter generere forskning.

Forskningen skal være grunnleggende for hvordan vi ivaretar, fortolker og utvikler museets samlinger. Vi skal fremme kunnskap om samlingene som bidrar til at folk i dag kan lære, forstå og bli inspirert av historien. Vi må derfor dele kunnskapen på en måte som er interessant for et bredt publikum. Innsamlingsplaner utarbeides av SNF i samråd med forskningsavdeling og anbefalinger for inntak skal også vurderes av ansatte med forskningskompetanse. Våre kulturhistoriske, historiske, arkeologiske, arkitektur- og kunsthistoriske og immaterielle samlinger av bygninger, fartøy, gjenstander og arkivmateriale, kulturminnene i våre forvaltningsområder, våre undersøkelses- og konserveringsmetoder danner til sammen et uvurderlig materiale for forskning for mange generasjoner. Samtidig er dette enorme grunnlaget et fortrinn som vårt museum har sammenlignet med andre forskningsinstitusjoner. Dette skal utnyttes av våre forskere og deles med eksterne forskere og studenter. Bredden av forskningsmateriale i SNF inviterer til disiplinoverskridende, tverrfaglig forskningsarbeid.

Vi forvalter kulturarv fra hele landet og store deler av samfunnet. Vi har derfor et særlig ansvar for at forskning på samlingene våre, både immaterielle og materielle, sikrer et solid mangfold i perspektiver og representasjon. Nasjonale og nye minoriteter er en del av vårt oppdrag og skal synliggjøres.

Forskningstid

Museets forskningstid er den tiden i forskningspersonalets arbeidskalender som er avsatt til å forske. Forskningstid er like viktig som andre museale oppgaver. Arbeidet i forskningstiden omfatter hele prosessen, fra temavalg – over datainnsamling og analyse – til formulering av konklusjoner og publisering. Forskningstid skal primært brukes til arbeid med vitenskapelige publikasjoner. Dette gjelder både skrive- og redaksjonsarbeid, veiledning til kollegaer og gjensidig korrekturlesing. Populærvitenskapelige artikler eller formidlingstekster skrives ikke i den tiden som er avsatt til forskning. Den ansattes forskningstid må kunne gjennomføres på en hensiktsmessig måte og SNF må tilrettelegge arbeidsforholdene slik at forskerne kan arbeide konsentrert. Langsiktig planlegging og tilrettelegging for lengre, sammenhengende forskningsperioder er viktige vilkår for å oppnå god avkastning av forskningstiden.

Alle som forsker ved museet har andre oppgaver i tillegg til forskning, og vi må tilstrebe en fleksibilitet rundt bruk av forskningstid. Den kan brukes fortløpende uke for uke, i kortere, men konsentrerte bolker eller samlet på et avtalt tidspunkt i løpet av arbeidsåret. For å ivareta de ulike oppgavene i avdelinger og seksjoner, må bruk av forskningstid skje i samråd med nærmeste leder, forskningsdirektør, arenadirektørene og etter individuell forskningsplan. Det er forskningsdirektørens oppgave å påse at ansatte kan bruke hele sin avtalte forskningstid før avsluttet kalenderår. Unntak fra denne regelen avtales med nærmeste leder og forskningsdirektør.

Mange ansatte i forskningsavdelingen har forskjellige andeler av arbeidstiden avsatt til forskning. Det er ønskelig med en harmonisering av forskningstidsprosenten mellom de ulike delene av SNF. Det kan også være nødvendig med en prioritering av bestemte forskningsprosjekter som vil kreve en innsats utover avtalt forskningstid. En slik prioritering betyr utvidet bruk av arbeidstid til forskning og må dermed avtales direkte mellom forsker og nærmeste leder.

Flere ansatte uten forskningstid bidrar også betydelig med forskningsresultater. SNF skal støtte dette arbeidet både for å øke kompetansen til ansatte uten forskningstid og for å

øke museets omfang av forskning. Forskningsdirektør skal tildele forskningstid til ansatte uten forskningstid og ressurser disse ansatte kan søke om, til blant annet feltarbeid, forskningsreiser, kortere frikjøp for tekstproduksjon og språkvask.

Publisering

Definisjonen av forskning nevnt innledningsvis gjelder for all forskning uavhengig av hvordan forskningsresultatet rangeres i henhold til norsk publiseringsindikator NPI. Rapporteringen av forskningsresultater for museene under KUD er imidlertid blant annet knyttet til antall publiserte fagfelleverderte artikler. En konsekvent fagfellevurdering gir SNFs forskningspublikasjoner et kvalitetsmerke som er nødvendig for å være en attraktiv samarbeidspartner for andre kunnskapsinstitusjoner og vil gi et fortrinn i konkurransen med andre institusjoner om eksterne forskningsmidler. Dette setter føringer for hvilken form og kanal som prioriteres for mange av våre publiseringsresultater. Samtidig kan rapporteringskriteriene kun til en viss grad vise en institusjons forskningsaktivitet. Eksempelvis kan Kulturdirektoratets rapporteringskriterium fagfelleverderte publikasjoner per ansatt med doktorgrad nevnes. Vi har både ansatte med doktorgrad i administrative stillinger uten forskningsmulighet og mange publiserende forskere uten doktorgrad.

Våre forskere produserer fagfelleverderte artikler uansett akademisk grad, men ikke alle ansatte med forskningstid har samme forutsetninger eller muligheter til å forske. Dessuten kan et større publikasjonsprosjekt binde opp all forskningstid til en forsker i flere år før det foreligger et forskningsresultat. Dermed kan det ikke forventes at enhver forsker leverer et visst antall publikasjoner hvert år. Forskerne i SNF jobber sammen både med forskning, men også med forvaltning og formidling. Produksjonen av forskningsresultater må anses som lagarbeid og arbeid som pågår over tid. Dette åpner også for en viss fleksibilitet i fordelingen av forskningstid til hver forsker.

SNF har i flere år hatt et høyt og ofte over gjennomsnittet antall fagfelleverderte publikasjoner. Det er vår ambisjon å opprettholde eller øke dette nivået og at vi publiserer i snitt minst 15 fagfelleverderte arbeider per år som ett fellesskap. Det betyr at forskere som ikke forbereder fagfelleverderte publikasjoner skal støtte sine kollegers forskningsarbeid eller frigjøre dem fra andre oppgaver slik at dette målet kan oppnås.

Forskerne som forbereder fagfelleverderte publikasjoner, skal strebe etter høy kvalitet som muliggjør en publikasjon i anerkjente, bredt tilgjengelige og mest relevante

fagfelleverderte publikasjonskanaler. Samtidig skal også mengden andre faglige arbeider og populærvitenskapelige publikasjoner opprettholdes. Det viktigste målet for alle publiseringsresultater må være kvalitet, uansett om det gjelder større publikasjoner, fagfelleverderte eller populærvitenskapelig publikasjoner, andre innlegg og medieoppslag eller publikasjoner knyttet til utstillinger.

For å oppnå høy kvalitet og stort antall forskningsresultater skal museet bruke positiv motivasjon i form av veiledning, mentorvirksomhet, seminarer, foredrag og samarbeid i faggrupper. Museet må også oppmuntre til økt samhandling mellom forskere på tvers av SNF og til samarbeid med forskere i andre kunnskapsinstitusjoner, både nasjonalt og internasjonalt. Det er ønskelig at forskningsdirektør involverer seg tidlig i forskernes publiseringsplaner slik at det kan arbeides målrettet med å melde forskningskanaler inn i NPI før publisering. SNF bør også tilstrebe å utgi skriftserier og antologier der ansatte kan publisere sine vitenskapelige arbeider. Forskerne rapporterer og legger ut sine forskningsresultater i rapporteringssystemet NVA. Forskningsdirektør rapporterer de samlede resultatene til ledergruppen og til Kulturdirektoratets årlige vurdering av museene.

SNF har to egne publikasjonskanaler for fagfelleverderte vitenskapelige artikler, «By og bygd» og «Maritime Perspektiver». SNF har redaksjonsansvar for disse tidsskriftene og skal sørge for at de holder et høyt faglig nivå. Forskerne oppfordres til å bruke disse publikasjonskanalene til å utgi sin forskning og det er ønskelig at de to tidsskrift kan synliggjøre deler av forskningsaktiviteten i SNF. Samtidig skal forskerne publisere i varierte kanaler for å nå en størst mulig nasjonal og internasjonal leserkrets. Det oppfordres til at forskerne deltar i eller leder fagfelle-, redaksjons- og fagrådsarbeid i egne og eksterne publikasjoner og prosjekter. Dette gjelder også arbeid med og utvikling av bokserier. Dette skaper muligheter for å knytte og pleie kontakter og nettverk, for å lære av andre institusjoner, få omfattende informasjon om og kunnskap til nytt og pågående forskningsarbeid og bidra til det internasjonale forskerfelleskapet.

Forskningsplaner

Forskningen ved museet skal drives i henhold til forskningsplanen, utarbeidet av forskningsdirektør og forskningsutvalg. Forskningsplanen står i sammenheng med SNFs øvrige planverk, og godkjennes av ledergruppen og styret.

En individuell årlig forskningsplan utarbeides av hver forsker. Planen gjennomgås av forskningsdirektør, arenadirektør og nærmeste leder. Den individuelle forskningsplanen skal ta hensyn til utviklingsmulighetene til forskeren og kunnskapsbehovet i SNF og skal gi klare føringer for bruken av forskningstid gjennom året. Den individuelle forskningsplanen brukes som et redskap for å sikre den ansattes forskningstid og for å evaluere oppnådde resultater. Den vil også gi nærmeste leder større forutsigbarhet og oversikt over den enkelte avdelings/seksjons arbeidstids- og ressurskapasitet.

Tilgjengeliggjøring av forskningen

SNF Norsk Folkemuseum utfører årlig en stor, mangfoldig og profesjonell formidlingsvirksomhet. Museet har imidlertid et uutnyttet potensial i å profilere seg som forskningsinstitusjon i det offentlige rom, for eksempel i media. Ved at institusjonen selv signaliserer en interesse for og en stolthet over egne forskningsresultater kan vi lettere engasjere publikum i museets forskningsprosesser og styrke anseelsen til våre forskere. Den enkleste måten å få forskningspublikasjoner tilgjengelig gjort for et bredt fagpublikum er open access publisering og forskerne oppfordres til å prioritere open access kanaler der det er hensiktsmessig. Overgangen til Nasjonal Vitenskapsarkiv (NVA) vil også bidra til en bedre tilgjengelighet fra og med 2024.

For å kunne nå publikum på en best mulig måte må forskningsresultatene formidles internt i organisasjonen. Det må være et tett samspill mellom forskerne og de deler av organisasjonen som organiserer og gjennomfører formidling, kommunikasjon og utstillinger. Alle deler av organisasjonen må være godt informert om eksisterende forskning og være i dialog med Forsknings- og kunnskapsutviklingsavdelingen om ny forskning som kan danne grunnlag for formidlingsvirksomhet i SNF. For SNF gjelder regelen at forskningsprosjekter skal ha en formidlingsplan og formidlingsprosjekter, f.eks. utstillinger, skal involvere forskerne i utviklingen av prosjektet.

Virkemidler for en aktiv og synlig formidling av forskningsresultater er faste og midlertidige utstillinger, utstillingsrelaterte og populærvitenskapelige publikasjoner, boklanseringer og bokbad, foredragsrekker og forskningsbaserte omvisninger. Forskerne skal sørge for at ny kunnskap som utvikles under utstillingsarbeid publiseres vitenskapelig og populærvitenskapelig og formidles i sosiale medier og i pressen. Her skal forskerne søke hjelp og støtte hos formidlings- og kommunikasjonsansvarlige i SNF.

Organisasjon

Forskningsdirektøren legger til rette for museets forskningsinnsats og styrker forskningens funksjon i museets verdikjede. Vedkommende skal sørge for at det tas hensyn til forskning i museets større satsninger og prosjekter, slik at institusjonen får best mulig avkastning fra den verdifulle ressursen museets forskning utgjør. Stillingen har også en ombudsfunksjon; både gjennom å føre tilsyn med at ansatte tar ut sin avtalefestede forskningstid og ved å sørge for at ledere tilrettelegger for uttak av forskningstid. Forskningsdirektør skal i samråd med seksjonsleder forvalte midler som kan tildeles til forskningsrelaterte utgifter, som for eksempel forskningsrelaterte reiser, konferanseavgift, analyser, språkvask, oversettelser, m.m. Forskningsdirektøren oppnevner og leder museets forskningsutvalg.

Utvalget skal ha en balansert sammensetning av operative forskere og ledere for seksjoner/avdelinger som forsker for å sikre bidrag fra de som faktisk forsker og samtidig ha ledelsesforankring. Utvalget er sammensatt med sikte på at diskusjonene og prioriteringene både skal være ledelsesforankret og forankret blant dem som utøver forskning i SNF. Utvalget skal bestå av fem personer og kalles inn ved behov. Forskningsdirektøren har også ansvar for administrativ støtte til utvalgets arbeid.

Forslag til nye større forskningsprosjekter og søknader meldes inn til forskningsdirektør og behandles i forskningsutvalget. Etter kvalitetssikring og godkjenning i utvalget presenteres disse for SNFs ledergruppe. Mindre publikasjonsprosjekter meldes til forskningsdirektør i den individuelle forskningsplanen. Før påskeferien gjennomføres et allmøte hvor status og resultater i pågående prosjekter presenteres og nye prosjektideer og -planer diskuteres.

Ressurser og samarbeid

For å tilføre forskningen ressurser skal det prioriteres å søke om eksterne midler til forskning og å delta i store og godt finansierte forskningsprosjekter som likestilt partner. Konkurransen om forskningsmidler er hard. For å kunne stå sterkest mulig som attraktiv partner eller søknadsstiller er det viktig å kunne vise til en stor produksjon av vitenskapelige publikasjoner og høy faglig og formell kompetanse på våre fagfelt. Utover det vil det være en viktig

oppgave å bygge nettverk nasjonalt og internasjonalt med andre kunnskapsinstitusjoner, private aktører og spesielt satse på tette bånd til UH-sektoren. Det internasjonale perspektivet er spesielt viktig fordi forskningsmidler i vesentlig grad lyses ut på EU/EØS nivå. Finansieringsprogrammer som i mindre grad satser på forskning og i større grad vektlegger formidling eller forvaltning kan også gi gode muligheter for nettverksarbeid og kunnskapsproduksjon og skal være et satsningsområde.

Selv om SNF har store biblioteker så mangler vi tilgang til omfattende digitale litteraturressurser. Derfor er det nødvendig at vi arbeider aktivt sammen med museumsforbundet for å få tilgang til litteraturløstasjoner som kan støtte opp under forskningsarbeidet.

SNF samarbeider i museumsnettverkene. Dette samarbeidet skal videreføres og nettverkene skal brukes aktivt til kunnskapsproduksjon.

Et annet viktig samarbeidsområde er undervisning i UH-sektoren. Vi skal tilby undervisning på våre fagfelt og gi støtte og oppfølging til studenter som vil bruke våre samlinger som kilder til kunnskap. Forskerne i SNF oppmuntres til å inngå bistillinger, holde forelesninger og seminarer for studenter både på universitetene og på våre arenaer og å være veileder og sensorer på bachelor, master og PhD oppgaver. Vi streber også etter årlig opptak av studenter til hospitering på arkeologisk og kulturhistorisk seksjon og gjør oppfølgingen av studentene til en prioritet.

Rekruttering, kompetanseoppbygg, forskergrupper

Det er en forutsetning at ansatte med forskningstid har et kompetansenivå som minimum tilsvarer konservator NMF. Det er viktig at SNF oppfordrer og bistår til at ansatte kan kvalifisere seg for oppbygg til konservator NMF, førstekonservator NMF eller til å gjennomføre en PhD-utdanning. Dette er både god personalpolitikk og styrker SNF som forskningsinstitusjon. SNF ønsker videre at også ansatte med førstestillingskompetanse skal få mulighet til videre karriereutvikling og skal komme i dialog med museumsforbundet om muligheter til stillingsoppbygg på linje med ordningene i UH-sektoren. Ved rekruttering til stillinger med forskningsplikt må førstestillingskompetanse tillegges stor vekt. Antallet forskere med førstestillingskompetanse skal i planperioden ytterligere utvides gjennom ansettelse eller oppbygg. Mange oppgaver innen undervisning, veiledning, søknadsskriving og prosjektledelse krever førstekompetanse. Dermed er en stor stab av ansatte i førstestillinger

grunnleggende for å kunne være en likestilt samarbeidspartner med universitets-/høgskolesektoren og for å kunne skaffe finansiering til forskningsprosjekter. Det må stilles forventninger til at forskere i førstestillinger tar ansvar for oppgaver som krever slik kompetanse.

Alle stillinger som krever forskerkompetanse, skal lyses ut åpent og det skal etterspørres førstestillingskompetanse, der det er mulig. Forskningsdirektør skal delta i vurderingen av kandidatenes forskning sammen med arenadirektørene. Vurderinger av forskningens kvalitet og relevans kan delegeres.

Hovedregelen skal være at museet rekrutterer forskere til forskergrupper, der personalet har overlappende ansvars- og kompetanseområder. Ved å organisere forskningen i team, der de ansatte kan støtte hverandre og hjelpe hverandre frem, kan vi over tid bygge opp sterke forskningsmiljøer. Erfarne forskere skal hjelpe kollegaer med forskningen og overtar en mentorfunksjon. Alle forskerne skal støtte hverandres forskningsarbeid med materiale, lesehjelp eller ved å overta ikke forskningsrelaterte oppgaver. Leseseminaret på kulturhistorisk seksjon videreføres gjennom planperioden. Det skal organiseres interne foredrag og gjennomføres et skrivekurs for forskerne.

Grunnleggende forskningspolitiske mål for de neste årene vil være å

- drive forskning av høy kvalitet og publisere en tilfredsstillende mengde forskningsresultater årlig.
- styrke posisjonen som en likestilt og attraktiv samarbeidspartner overfor andre kunnskapsinstitusjoner og satse på mer samhandling og samarbeid.
- skape et attraktivt forskningsmiljø for ansatte, studenter og eksterne samarbeidspartnere innenfor våre fagområder.
- opprettholde og om mulig øke antallet forskerstillinger og sørge for jevnlig rekruttering.
- øke antallet ansatte med førstestillingskompetanse gjennom rekruttering og NMF- autorisasjon.
- stimulere til kompetanseutvikling blant SNFs konservatorer og førstekonservatorer.

- bli en bedre forskningsorganisasjon og innta den ledende rollen SNF skal ha på våre felt!

En liste av prioriterte forskningstemaer utarbeides i 2024 og publiseres på stiftelsens nettsted.